

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-האשה נקנית	מימרא													
אין אשה פודה מעשר שני בלא חומש	דתניא: [רבנן]		⚡	■	⚡								◇	כד.
אשה פודה מעשר שני בלא חומש	ר"ש בן אלעזר אומר משום ר' מאיר:		⚡	■	⚡								◇	כד.
היכי דמי?				⋈	⚡									כד.
אילימא בזווי דבעל ומעשר דבעל			!		⚡									כד.
שליחותיה דבעל קא עבדה			⚡		⚡									כד.
ואלא בזווי דידה ומעשר דידה			!		⚡									כד.
איש אמר רחמנא - ולא אשה			⚡		⚡									כד.
אלא לאו כי האי גוונא, דאקני לה אחר מנה, ואמר לה ע"מ שתפדי בו את המעשר, ואיפכא שמענא להן					⚡								◇	כד.
איפוך.	אביי:				!								◇	כד.
לעולם לא תיפוך, והכא במעשר דאתא מבי נשא עסקינן	רבא:				!								◇	כד.
מעשר - ממון הקדש הוא	ור"מ לטעמיה דאמר:			■	!								◇	כד.
ולא קני ליה בעל				■	!									כד.
ממון הדיוט הוא	ורבנן לטעמייהו, דאמרי:			■	!								◇	כד.
וקני ליה בעל, הילכך שליחותא דבעל קעבדא.				■	!									כד.
יוצא בשן ועין וראשי אברים שאינן חוזרים	תנא:												■	◇
בשלמא שן ועין כתיבי, אלא ראשי אברים מנלן?													⚡	כד.
דומיא דשן ועין, מה שן ועין מומין שבגלוי ואינן חוזרין, אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין.													!	◇
ואימא: ניהו שן ועין כשני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין													⚡	כד.
צריכא, דאי כתב רחמנא שן, הוה אמינא אפילו שן דחלב, כתב רחמנא עין ואי כתב רחמנא עין, ה"א מה עין שנברא עמו, אף כל שנברא עמו, אבל שן לא, צריכא.													!	◇
ואימא: (שמות כא) כי יכה - כלל שן ועין - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שן ועין אין, מידי אחרינא לא													⚡	◇
(שמות כא) לחפשי ישלחנו - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש מום שבגלוי ואינן חוזרים, אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין.													!	◇
אי מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ובטל ממלאכתו ואינו חוזר, אף כל מומין שבגלוי ואינו חוזר ובטל ממלאכתו?													⚡	◇
תלש בוקנו ודילדל בו עצם - עבד יוצא בהם לחירות	אלמה תניא:			■	⚡									◇
לחפשי ישלחנו ריבויא הוא.					!									◇
ואי ריבויא הוא, אפי' הכהו על ידו וצמתה וסופה לחזור נמן					⚡									כד.
הכהו על ידו וצמתה, וסופה לחזור - אין עבד יוצא בה לחירות	אלמה תניא:			⚡	■									◇
א"כ, שן ועין מאי אהני ליה.					!									כד.
בכולם עבד יוצא בהם לחירות, וצריך גט שחרור, דברי ר"ש	ת"ר: [רבי שמעון]												■	◇
אינו צריך	רבי מאיר:												■	◇
צריך	רבי אליעזר:												■	◇
אינו צריך	רבי טרפון:												■	◇
צריך	רבי עקיבא:												■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א		
נראין דברי ר"ט - ב"ש ועין, שהתורה זכתה לו, ודברי ר"ע - בשאר אברים, הואיל וקנס חכמים - הוא.	המכריעים לפני חכמים:										■	◇	כד:	
קנס הוא? קראי קא דרשינן											?		כד:	
אלא, הואיל ומדרש חכמים הוא.											■	◇	כד:	
מ"ט דר"ש?											^		כד:	
יליף שילוח מאשה, מה אשה בשטר, אף עבד נמי בשטר.	[רבי שמעון]										!	◇	כד:	
ור"מ?											?		כד:	
אי כתב חפשי לבסוף - כדקאמרת, השתא דכתב לחפשי ישלחנו, הוה ליה חפשי מעיקרא.	[רבי מאיר]										!	◇	כד:	
הכהו על עינו וסמאה, על אזנו - והרשה, עבד יוצא בהן לחירות נגד עינו - ואינו רואה, כנגד אזנו - ואינו שומע, אין עבד יוצא בהן לחירות.	תנו רבנן:											■	◇	כד:
למימרא, דקלא לאו כלום הוא	רב שמן לרב אשי:										?		כד:	
תרנגול שהושיט ראשו לאויר כלי זכוכית ותקע בו ושברו - משלם נזק שלם	והתני רמי בר יחזקאל:										■	?	◇	כד:
סוס שצנף, והמור שנער, ושברו כלים בתוך הבית - משלמים חצי נזק	ואמר רב יוסף, אמרי בי רב:										■	?	◇	כד:
שאני אדם, דכיון דבר דעת הוא, איהו מיבעית נפשיה	א"ל: [רב אשי]										!	◇	כד:	
המבעית את חבירו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, כיצד? תקע באזנו והרשו - פטור, אחזהו ותקע באזנו והרשו - חייב.	כדתניא:										■	!		כד:
הכהו על עינו וכהתה, על שינו - ונדדה, אם יכול להשתמש בהן עכשיו - אין עבד יוצא בהן לחירות, ואם לאו - עבד יוצא בהן לחירות.	תנו רבנן:											■	◇	כד:
הרי שהיתה עינו כהויה וסמאה, שינו נדודה והפילה, אם יכול להשתמש בהן כבר - עבד יוצא בהן לחירות, ואם לאו - אין עבד יוצא בהן לחירות.	תניא אידך:											■	◇	כד:
וצריכא דאי אשמועינן הך קמייתא, משום דמעיקרא נהורא בריא והשתא נהורא כחישא, אבל הכא דמעיקרא נמי נהורא כחישא - אימא לא ואי אשמועינן הא, משום דסמיא לגמרי, אבל התם דלא סמיא לגמרי - אימא לא, צריכא.												■		כד:
הרי שהיה רבו רופא, ואמר לו לכהול לו עינו וסמאה, לחתור לו שינו והפילה - שיהק באדון ויצא לחירות	תנו רבנן: [רבנן]										◆	■	◇	כד:
(שמות כא) ושחתה - עד שיתכוין לשחתה.	רשב"ג:										◆	■	◇	כד:
ורבנן, האי ושחתה מאי עבדי ליה?											?		כד:	
מיבעי להו לכדתניא:	[רבנן]										!	◇	כד:	
ר"א אומר: הרי שהושיט ידו למעי שפחתו וסימא עובר שבמעיה - פטור מ"ט? דאמר קרא: ושחתה - עד שיכוין לשחתה.	[תניא] רבי אליעזר:										■	!	◇	כד:
ואידך?											?		כד:	
מושחת שחתה נפקא.	[רשב"ג]										!		כד:	
ואידך?											?		כד:	
שחת שחתה לא דריש.	[רבנן]										!		כד:	
הרי שהיתה עינו סמויה וחטטה - עבד יוצא בהן לחירות, מ"ט? מחוסר אבר הוא	רב ששת:											■	◇	כד:
תמות וזכרות בבהמה, ואין תמות וזכרות בעופות יכול יבשה גפה, נקטעה רגלה, נחטטה עינה? ת"ל: מן העוף - ולא כל העוף.	ותנא תונא:											■		כד:
היתה לו יתרת וחטכה - עבד יוצא בהן לחירות.	רב חייא בר אשי אמר רב:											■	◇	כד: